

Joulupäivä

Evankeliumi, Luuk. 2: 1-20

Tänä päivänä tapahtunut asia on kaiketi tärkein, mitä koskaan voidaan ajatella, vaikka useimmat ihmiset ikävä kyllä vähän siitä lukua pitävät. Suurin osa kristityistä on niin tottunut tähän evankeliumiin, että ilman ajatusta voivat kuunnella, kuinka **taivaan ja maan Luoja on syntynyt köyhänä lapsena tallissa heidän lunastukseksi**. Se ei heidän sydäntään mitenkään liikuta. — Mutta vaikka maailman jalot ja korkeat ihmiset eivät paljon lukua pitäneet tästä uudesta asiasta, niin se kuitenkin ilmoitettiin kedolla köyhille paimenille, jotka tiesivät iloita siitä ja sentähden ylistää Jumalaa.

Enkeli ilmestyy Jeesuksen syntyessä paimenille ja ilmoittaa heille suuren Kuninkaan saapumisesta maailmaan: **Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa on syntynyt**. Meidän Vapahtajamme osoittaa kohta ensi hetkestä alkaen, **ettei Hänen valtakuntansa ole tästä maailmasta**. Hänen syntymäänsä ei ilmoiteta Herodeksen hovissa eikä ylimmäisille papeille tai kansan päämiehille. Vain muutamat köyhät paimenet, jotka eivät ensinkään voineet toivoa saavansa ensimmäisinä sanomaa Kuninkaan syntymästä: **juuri he ovat mahdollisia saamaan ensimmäisen ilon tästä sanomasta**.

Aluksi paimenet peljästyivät kovin, kun näkivät Herran kunnian ja kirkkauden paistavan ympärillensä. Mutta enkeli tahtoo kohta estää heidän pelkonsa ja kertoo tämän Kuninkaan olevan heidän Vapahtajansa ja Autuaaksitekijänsä: **Teidän Vapahtajanne on syntynyt**, sanoi hän; ”**älkää peljätkö!**”, mitä iloisin asia on tänä päivänä tapahtunut: ”**sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa**”. Hän on teidän oma Kuninkaanne ja Vapahtajanne, jossa teilläkin on osa. **Älkää ajatelko: mitä se meitä paimenia auttaa, että Kuningas on syntynyt?** Mehän olemme toki liian huonot mitään hyvää niin korkeasta tapauksesta nauttimaan. Ei niin! enkeli sanoo: teille Hän on syntynyt, teille lahjoitettu, teidän hyväksenne, teidän iloksenne, teille autuudeksi on tämä väkevä Vapahtaja tullut maan päälle. Teille se ilmoitetaan, että te siitä iloitsisitte.

Nämä köyhät, ylenkatsotut ja peljästyneet paimenet olivat siten ensimmäiset, jotka saivat sanoman Vapahtajan ja Kuninkaan syntymästä. **Hänen valtakuntansa ei ollut tästä maailmasta.** Hän ei tullut ulkonaisessa loistossa elämään, vaan sydämiä hallitsemaan. Muistutettakoon tässä myös mitä Paavali sanoo 1. Kor. 1: 26: ” **Te näette, rakkaat veljet, teidän kutsumisenne, ettei monta lihallista viisasta, ei monta voimallista, ei myös monta suuresta suvusta,**” ole siihen valittu. Vaan ne maailmassa ylenkatsotut, peljästyneet syntiset, ovat juuri ne, jotka saavat oikein iloita Jeesuksen syntymästä; heille on Vapahtaja syntynyt, heille voidaan sanoa, niin kuin enkeli sanoi paimenille: ” **Katso minä ilmoitan teille suuren ilon**”. Mitä peljästyneempi syntinen on, mitä arvottomampi ja huonompi omasta mielestään, mitä vähemmän oikeutta hänellä on vaatia mitään, sitä varmemmin hän voi tämän enkelin sanoman omistaa itselleen ja sanoa: **Kiitos olkoon Jumalan! minulle vaivaiselle syntiselle on Vapahtaja syntynyt.** Niin kuin ei mikään murhe tai huoli maailmassa ole verrattavissa siihen sydämen murheeseen, kun sielu on levoton ja huolestunut iankaikkisesta autuudestaan, samoin ei myöskään mikään ilo maailmassa ole sen sydänilon vertainen, kun me saamme armon uskoa: **että Vapahtaja on syntynyt meille.** Silloin me uhraamme ilo- ja kiitoskyynelillä koko sydämemme lahjaksi ja iankaikkiseksi omaisuudeksi tälle äskensyntyneelle Kuninkaalle. Kuulkaa siis tätä, kaikki murheelliset ja peljästyneet sielut! **Tänä päivänä on teille syntynyt Vapahtaja.** Sitä varten Hän on antanut teidän tähänkin päivään asti elää, että te aivan lapsellisesti ja sydämellisesti saisitte iloita siitä, että teidän Luojanne on tänä päivänä tullut ihmiseksi maailmaan, teitä vapahtaaksensa.

Ne ihmiset, jotka ilman sydämen liikutusta voivat kuunnella tätä, ovat todella onnettomia ihmisiä. O! kuinka voivatkaan ihmiset kuulla tätä, että se väkevä Jumala, iankaikkinen Isä, Rauhan Päämies, makaa täällä mitä köyhimpänä lapsena seimessä, eivätkä lankea maahan Hänen jalkainsa eteen ihmettelemään ja palvelemaan Häntä. O ihminen! Hän, joka on luonut sinut ja minut ja koko maailman; Hän, joka myös yhdellä voimansa sanalla voi kaikki jälleen tyhjäksi tehdä; Hän, jonka silmissä kuningas ja kerjäläinen ovat yhtä arvokkaita; Hän, jonka käsi on tehnyt molemmat maan tomusta; Hän, koko luonnon Herra, makaa seimessä, riippui sitten ristin päällä sinun ja minun autuudeksemme. Rakkaus meitä vaivaisia syntisiä kohtaan ajoi Hänet tänne alas meidän tykömme.

Enkeli kuvasi paimenille tämän köyhän lapsen niin selkeästi, ettei heidän pitänyt pelkäämän, ja antoi heille merkin, että he itse hakisivat, löytäisivät ja tuntisivat Hänet sanoen: ” **Ja tämä on teille merkiksi: te löydätte lapsen kapaloituna makaavan seimessä.**”

Tästä me siis näemme keille Vapahtaja tahtoi antaa syntymisestänsä sanan, nimittäin sellaisille, jotka kaikkein vähiten saattoivat odottaa sitä, ja joitten

täytyi tunnustaa, että tämä iloinen sanoma oli heille sula armo. Sellaiset Hän vieläkin alati valitsee, jotka pitävät itsensä aivan mahdottomina kaikkeen Hänen armoonsa. Me näemme myös, minkälaisena Hän tahtoi paimenten pitävän Häntä, nimittäin ei ainoastaan heidän **Kuninkaanansa**, vaan myös **rakkaana Vapahtajanansa; ja että Hänen syntymisensä piti kaikille kansoille iloksi ja lohdutukseksi oleman**, ja heidän piti myös **löytämän Hänet kapaloituna makaavan seimessä**, jonne heillä oli vapaus mennä katselemaan ja palvelemaan Häntä antamatta heidän halpa-arvoisen säätynsä ja mahdottomuutensa estää itseään sellaisesta onnesta.

Joka nyt kuulee tämän iloisen sanoman Vapahtajansa syntymisestä ja jolla tänä päivänä on sydämessään sama tuntemus kuin paimenilla, hän on tosi autuas ihminen. Jos me todella uskomme, että Hän on syntynyt meidän autuudeksemme, niin mahtaa myös meidän ilomme siitä olla suuri.

Nyt me tiedämme, että Hän on liha meidän lihastamme ja luu meidän luistamme, uskollinen ja armollinen Ylimmäinen Pappi, joka hamasta pienestä lapsesta on kokenut, mikä on ihmisen heikkous ja raadollisuus ja voi sen tähden rakkaasta sydämestään olla kärsiväinen ja armelias ihmisiä kohtaan. Hän otti meidän luontomme päällensä ja puki itsensä meidän lihaamme ja vereemme ratkaistakseen riidan ja sovittaaksensa meidät taivaallisen Isänsä kanssa. Hän tuli maailmaan syntisiä autuaiksi tekemään. Ottakaamme siis nyt iloisin sydämin Hänet vastaan; lähestykäämme hengessä Hänen seimeään ja kumartakaamme tätä äsken syntynyttä Kuningasta; o! ottakaamme Hänet sydämemme Kuninkaaksi. Enkelit itsekkin iloitsivat tästä syntymästä. Koko enkelien sotajoukko ylisti kohta Jumalaa: ” **Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, ja maassa rauha, ja ihmisille hyvä tahto.**”

Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa. Tämän enkelit nimittävät ensimmäiseksi hedelmäksi Jeesuksen syntymästä. Silloin Jumalaa kunnioitetaan, kun Hänen täydellisyytensä ihmisille niin ilmoitetaan, että he siitä syttyvät mieluisin sydämin Häntä kiittämään ja kumartamaan. Juuri Jeesuksen syntymisen ja miehuuden ottamisen kautta on Jumalan ihanaus ihmisille kaikkein selkeimmin ilmestynyt. Jeesuksen syntyminen sai aikaan sen, että Vapahtaja itse omassa persoonassaan voi maan päällä opettaa ihmisiä tuntemaan Isää taivaassa. Joka näki Hänet, näki myös Isän; sillä Hän oli Isässä, ja Isä oli Hänessä, Joh. 14: 9-10. Myös Johannes Kastaja todisti Hänestä: ” **Ei ole kenkään koskaan Jumalaa nähnyt**” ennen kuin ” **ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, hän ilmoitti meille**” ihmisille Isän, Joh. 1: 18. Jeesus sanoi itse rukouksessaan taivaalliselle Isälleen: ” **Minä kirkastin sinun maan päällä: minä täytin sen työn, jonka minulle annoit tehdäkseni. Minä ilmoitin sinun nimes ihmisille, jotkas minulle maailmasta annoit: he olivat sinun, ja minulle sinä ne annoit, ja sinun sanas he kätkivät.**” Joh. 17: 4, 6.

Herran lunastettujen tulee sentähden kiittää yksistään Vapahtajan tulemista maailmaan siitä, että he voivat Isän tuntea ja Häntä kunnioittaa. Hänen syntymisensä, elämänsä, kärsimisensä ja kuolemansa yksin on syy siihen, että monta tuhatta, jotka jo ovat kootut tai vasta pitää koottaman kunnian valtakuntaan, saavat ylistää Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, joka heidät on valinnut Kristuksessa ennen kuin maailman perustus oli laskettu, että he olisivat pyhät ja laittamattomat rakkaudessa Hänen edessään; ja Hän on säätänyt heitä otettavaksi lapsikseen Jeesuksen Kristuksen kautta, Hänen hyvän tahtonsa mukaan ja Hänen kunniallisen armonsa kiitokseksi, Ef. 1: 3-6.

Kaikesta mitä Jumala on maailmassa tehnyt, ei mikään voi selkeämmin osoittaa Hänen **viisauttansa ja pohjatonta laupeuttansa**, kuin Hänen Poikansa syntyminen. Se on kylläkin totta, että koko maailman rakennus julistaa Hänen kunniaansa, kaikki todistaa suuresta, viisaasta ja väkevästä Luojusta; mutta katsele Luoja seimessä, niin siinä vasta näet Jumalan viisauden vielä suuremmaksi. Koska neuvo piti löytyä, kuinka koko maailma vapahdetaan kadotuksesta, niin että syntien rangaistus maksetaan, ja syntiset kuitenkin itse jäävät vapaiksi — siinä havaitsee jokainen iankaikkisen Jumalan tutkimattoman neuvon. Ja jokaisen täytyy tunnustaa: ” **Ja se on julkisesti suuri jumalisuuden salaisuus, että Jumala on ilmoitettu lihassa,** ” 1. Tim. 3: 16. Tämä Hänen viisautensa, joka tässä seimen ääressä ilmoitetaan, vaatii meitä yhtymään enkelien veisuun: ” **Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa.** ”

Mutta vielä paljon enemmän meitä kehoitetaan ylistämään taivaallista Isää katsellessamme, kuinka Hän lähettämällä Poikansa maailmaan, on todistanut **suuren laupeutensa ja armonsa** ihmisiä kohtaan. Sentähden Jeesus itse myös tuo esiin tämän suurimpana todistuksena Jumalan isällisestä rakkaudesta: ” **Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa,** ” jne. Joh. 3: 16. Ja Paavali sanoo: ” **Mutta Jumala ylistää rakkauttansa meidän kohtaamme, että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme kuollut.** ” Room. 5: 8. Sentähden Jumalaa kutsutaan **rakkauden ja rauhan Jumalaksi**, 2. Kor. 13: 11. Ja Johannes kutsuu Häntä **itse rakkaudeksi**, 1. Joh. 4: 8. Me näemme niin muodoin enkelin sanan mukaan kuinka jumalallinen täydellisyys tulee tunnustetuksi ja ylistetyksi siinä, että Hän lähetti Poikansa maailmaan. Jokainen sielu, joka ymmärtää antaa arvon sille autuudelle, minkä Elämän Pääruhtinas toi mukanaan maailmaan, mahtaa nyt huutaa: ” **Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa.** ” Tässä vähäisessä lapsessa, Jeesuksessa, Jumala tahtoo nyt tulla ihmisten kunnioittamaksi ja palvelemaksi. Mikään kunnia, joka on osoitettu Jumalalle ilman Kristusta, ei ole Hänelle otollinen. Hän yksin on ansainnut ihmisille sen armon ja onnen, että he voivat Isää **hengessä ja totuudessa** rukoilla. Älköön

sen tähden kukaan luulko voivansa kunnioittaa Isää, jos hän menee ohi tämän pienen lapsen seimessä. Meidän tulee kaiketi ensin etsiä armoa Hänen tykönsä, ensin olla yhdistetyt Hänen kanssaan, ennen kuin meidän palveluksemme voi kelvata Herralle.

Rauha maassa! Tämä on toinen hedelmä tuosta syntisille niin iloisesta Jeesuksen syntymästä, ja aihe enkelien ihanaan kiitosvirteen. Kaikki ihmiset olivat tulleet Aadamin lankeemuksessa syntisiksi, tottelemattomiksi ja kapinallisiksi oikeaa Herraansa kohtaan. Sentähden on viha Jumalaa ja Jeesusta vastaan kaikkien ihmisten sydämissä, mikä näkyy joka tilanteessa. Jollakin ihmisellä saattaa olla ilonsa ja huvinsa yhdessä asiassa, toisella taas toisessa; se yleensä sallitaan mielellään eikä kukaan sitä estä. Mutta heti kun tavataan joku, joka ei tahdo tietää mitään muuta autuudeksensa, kuin ristiinnaulitun Herran Jeesuksen, niin häntä useimmat pilkkaavat, ja monet hänen ystävänsä pakenevat ja häpeävät häntä. Kyllä maailmassa voidaan vapaasti ylistää jaloja ihmisiä, sankareita, maallisesti viisaita, oppineita ja muita. Mutta jos joku rupeaa korottamaan ja ylistämään Vapahtajaa ja tunnustaa, ettei hän voi ilman Häntä elää, että hänen sydämensä alati ikävöitsee Häntä, eikä tiedä muuta lohdutusta, iloa eikä autuutta kuin Jeesuksen verisen ansion, silloin ihmiset ovat kohta valmiita antamaan häpeällisiä nimiä sellaiselle Jeesuksen todistajalle. Emmekö me tästä selkeästi näe, että kaikkien ihmisten sydämessä asuu viha Herraa Jeesusta vastaan? Sellaisia ovat kaikki ihmiset luonnostaan. **Kristus kuoli meidän edestämme, kun me olimme Hänen vihollisensa.** Ja niiden kaikkien, jotka nyt sydämestään rakastavat Vapahtajaa, täytyy tunnustaa, että Hänen sula armonsa on heidän sydämensä muuttanut. Heidän täytyy myös tunnustaa olleensa Jeesuksen vannoutuneita vihollisia siihen asti kuin Jumalan Henki sai kirkastaa Vapahtajan rakkauden heille.

Meidän tulee siis kiittää Vapahtajan tuloa maailmaan sen vuoksi, että ihmisten mieli voi muuttua, eikä heidän tarvitse enää onnettomassa tilassaan pysyä, jos eivät itse tahdo. Jeesuksen miehuuden ottamisen, kärsimisen ja kuoleman kautta on Jumala täydellisesti lepytetty ihmisten kanssa; Hänen rakkautensa meitä kohtaan on täydellisesti kirkastettu Jeesuksen sovinnossa; ristin sana eli puhe ristikä on Jumalan voima, joka liikuttaa ja muuttaa ihmisten sydämiä. Paavali sanoo: ” **Sillä niin kelpasi Isälle, että hänessä kokonainen täydellisyys asuis, Ja kaikki olisivat hänen kauttansa hänen itse kanssansa sovitetut, sekä ne jotka maassa että ne jotka taivaissa ovat; sillä hän teki verensä kautta ristin päällä rauhan, itse kauttansa.**” Kol. 1: 19-20. Sentähden myös kutsutaan iloista sanomaa Jeesuksesta **Rauhan Evankeliumiksi**, Ef. 6: 15. Ja niillä jotka ovat uskon kautta vanhurskaaksi tehdyt, sanotaan olevan ” **rauha Jumalan kanssa meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta**” Room. 5: 1. Niin ollen on viha Jumalan ja ihmisten

välillä Jeesuksen syntymisen, kärsimisen ja kuoleman kautta otettu pois, ja sen sijaan tehty iankaikkinen rauhanliitto. Nyt on kaikilla Kristuksen palvelijoilla, jotka Hänen puolestaan ovat käskyläiset, tämä iloinen sanoma ihmisille ilmoitettavana. — Ne jotka ovat Luojaansa kanssa sovitetut, tietävät parhaiten, mikä jalo asia on nauttia rauhaa Jumalan kanssa. He tietävät kokemuksestaan kuinka autuasta on, kun Jumalan rauha hallitsee heidän sydämensä. Ihminen joka on oppinut tuntemaan kadotetun tilansa, mutta Jeesuksessa on saanut kaikki anteeksi ja saanut myös armolahjaksi sydämeensä Hänen rauhansa, hän yksin voi ylistää Jeesusta siitä, että Hän on tuottanut rauhan maan päälle syntymisensä kautta.

Ihmisille hyvä tahto. Tämä oli enkelien kiitosvirren loppu ja sen sisältö oli syynä edelliseen: nyt voidaan kunnioittaa Jumalaa korkeudessa, levittää rauhaa ja autuutta maan päällä, sillä Jeesuksen syntymisen kautta on Jumalalla koko ihmisten sukukunnassa mielisuosio ja hyvä tahto.

Katso, tämä oli se iloinen sanoma Vapahtajan syntymisestä. Tällä tavalla julistettiin Kuninkaan tulo paimenille kedolla. — Me näemme myös, että paimenet menivät kohta Beetlehemiin saamaan katsella iloksensa tätä vähäistä Jumalan Poikaa, ja palasivat takaisin, ylistivät ja kiittivät Jumalaa kaikista, mitä he nähneet ja kuulleet olivat.

O! miksi on niin, että niin monta tuhatta ihmistä kristikunnassa voi kuulla saman iloisen sanoman kuin paimenet, ja kuitenkin se ei koske monenkaan sydämeen, eikä sytytä heitä iloitsemaan ja ylistämään siitä Jumalaa? Miksi paimenet niin ihastuivat, ja toiset ovat siinä tunteettomia ja piittaamattomia? Se johtuu siitä, että paimenet ottivat vaarin enkelin sanoista ja olivat kuuliaiset kutsumiselle. Jos he olisivat pysyneet välinpitämättöminä enkelien mennessä pois eivätkä olisi siitä enää pitäneet lukua, niin heidän olisi käynyt niin kuin useimpien muiden: he olisivat sen jälleen unohtaneet eivätkä olisi mitään säilyttäneet siitä sydämissään. Mutta hepä päin vastoin kehottivat toisiaan näin: ” **Käykäämme Beetlehemiin ja katsokaamme sitä mikä tapahtunut on, jonka Herra meille ilmoitti.** ” — Suokoon Jumala, että ihmiset vielä niin tekisivät, kun he kuulevat tämän iloisen sanoman Jumalan ihmiseksitulemisesta, että he rukoilisivat Vapahtajaa Henkensä kautta kirkastamaan sen heille, että heidän sydämensä juuri siitä saisivat elävän tuntemisen; niin heille todella kävisi niin kuin paimenille: heidän sielunsa ja sydämensä syttyisi rakkauteen äskensyntynyttä Kuningastaan kohtaan, ja he täytyisivät Hänen ylistyksestään ja palvomisestaan.

Nyt, Herra Jeesus! anna Sinun syntymäjuhiasi ja ilosi tulla hyväksi myös meille. Kirkasta Sinun rakkautesi meille, että me sydäimestä kiittäisimme Sinua, joka meidän tähtemme tulit köyhäksi, että me Sinun köyhyytesi kautta tulisimme rikkaiksi. Siunattu Lapsukainen! Sinussa me kumarramme meidän Luojaamme, koko luonnon Herraa, ja koko maailman tulevaa tuomaria; mutta

Joulupäivä

me rakastamme Sinua, joka rakkaudesta meitä kohtaan alensit itsesi niin syväälle, että synnyit köyhyydessä ja kurjuudessa maan päällä. Auta ettemme koskaan unhottaisi, mitä meidän lunastuksemme maksoi Sinulle, vaan sydämemme ajatuksilla seuraisimme Sinua seimestäsi hautaasi asti ja siten lakkaamatta rakastaisimme ja kiittäisimme Sinua täällä ajassa niin, että me saisimme Sinun armostasi iankaikkisuudessa veisata Sinulle täydellistä kiitosvirttä!